

Я сустрэну твой позірк, магчыма, кіўну,
І ты зноў «не заўважыш» маёй адзіноты... [8, с. 65].

Не получая от объекта своей любви ответа на собственные чувства, лирическую героиню охватывает отчаяние. В результате, «она-я» переходит к новому образу «она-чужая»: «Мне чужья шляхі, па якіх ты не йдзеш. // Не глядзіш на мяне, значыць, я Вам чужая? // Толькі недзе – не тут, толькі недзе – наўзмеж – // Я кажу што кахаю... На жаль...» [8, с. 65].

Через связь (или ее отсутствие) лирической героини с Другим реализуется женская субъективность с учетом психоэмоционального состояния, личной жизненной ситуации женщины. Поэтому пространство «мир без Другого» требует деконструкции женской идентичности – то есть изменение тех или иных морально-этических и психологических качеств личности. В результате рассмотренного лирического текста можно утверждать, что концепция Р. Брайдотти относительно презентации женской субъективности сосуществует в асимметрических пропорциях с классической теорией гендерного анализа.

В рамках психоанализа существует еще один подход к определению женской субъективности. Индивидуальные характеристики женщины реализуются в рамках отношений между «Я» и «Другой», если они имеют возможность разделять одни и те же чувства и намерения через взаимное познание / признание. Чувство «я», которое возникает на этом уровне отношений, не связано исключительно с символическими структурами, а имеет другой – телесный – тип существования. Такие отношения имеют характеристику интерсубъективного измерения. «Я» и «Другой» испытывают очень сильные чувства, которые возникают только в пространственных метафорах. Согласно концепции Дж. Бенджамен, «интерсубъективный тип женского желания может реализоваться в пространстве любви матери к ребенку» [6, с. 180].

В стихотворении О. Спринчан «Беременность и легкость бытия» рассматриваются ощущения женщины в период, когда она готовится стать матерью. Наверное, исходя из своего личного опыта, поэтесса аргументировано в рефлексивно-лирической форме рассказывает о каждом из девяти месяцев жизни женщины.

Согласно О. Спринчан, на четвертом месяце беременности женщины ребенок начинает понимать и чувствовать то, что чувствует и мать. В частности, одиночество и счастье становятся определяющими амбивалентными категориями для постижения будущей жизни: «Я тебе не читаю // детские книжки. // Ты со мной постигаешь // одиночество и счастье... // Как родишься – // будут и сказки, и стихи, // в которые поверишь, // чтобы потом // вернуться...» [9, с. 41].

Беременность хоть и требует от женщины определенных жертв своей красоте, но в этот период женщина особенно красива. Ее женственность становится максимально заметной. Лирическая героиня поэтессы сравнивает себя с полной луной, ожидающей молодого месяца (ребенка): «Цяпер качуся я, // а не іду // і, гледзячы // ў нябеснае паўшар'е, // нібыта поўня, // поўніцай жыву, // хоць ведаю, // што ветях мой настане // як толькі прыйдзе час // свяціць // маладзіку...» [9, с. 42].

Моделирование образа матери с ее ощущениями в стихотворении О. Спринчан является своеобразной историей женщины. Становление личности женщины как матери, развитие ее эмоционального мира связано с зарождением, рождением и жизнью ее ребенка. Желания и чувства женщины являются частью чувств ее ребенка, поэтому к женской субъективности добавляется часть *-inter* (между) – это обозначает провести свою собственную идентификацию с точки зрения эмоционально-психологических, нравственных привычек между собой и «Другим» (ребенком).

Таким образом, женская субъективность реализуется в современной белорусского женской поэзии через проявление телесности, иллюстрацию женского желания, которое может соотноситься с глубокой любовью к Другому и сексуальной потребностью женщины. Наиболее «женская сущность» полноценно рассматривается в контексте любовного дискурса. В лирических произведениях женская субъективность также может приобретать намодический (сознательный переход женщины к образу «она-другая») и интерсубъективный (любовь женщины (матери) до своего ребенка) характер.

Літэратура:

1. Батлер, Дж. Гендерное беспокойство / Дж. Батлер // Антология гендерной теории: сост. и коммент. Е. И. Гаповой, А. Р. Усмановой. – Минск : «Пропилей», 2000 – 384 с.
2. Бем С. Линзы гендера. Трансформация взглядов на проблему неравенства полов / С. Бем. – Москва : Росспэн, 2004. – 331 с.
3. Гапеева В. Няголены ранак / В. Гапеева. – Мн. : Логвінаў, 2008. – 56 с.
4. Гінько А. Я думала душой... : інтымная лірыка / Алена Гінько; прадм. Л. Дранько-Майсюка. – Мінск : Кнігазбор, 2015. – 116 с.
5. Жеребкина И. «Прочти моё желание...». Постмодернизм, психоанализ, феминизм / И. Жеребкина. – Москва : Идея-Пресс, 2000. – 251 с.
6. Жеребкина И. Субъективность и гендер / И. Жеребкина. – Санкт-Петербург : Алетейл, 2007. – 307 с.
7. Кустава В. Тамсама : вершы / В. Кустава. – Мінск : Маст. Літ., 2006. – 150 с.
8. Сівец Т. Таму, хто знойдзе... (Каханне ды іншыя казкі) : Вершы, проза, п'есы, пераклады / Т. Сівец. – Мінск : Логвінаў, 2008. – 184 с.
9. Спринчан А. ЖываЯ / А. Спринчан. – Мінск : Мастацкая літаратура, 2008. – 94 с.

УДК 811,111

Н. П. Киселюк, І. Г. Войтенко,

Луцкі́й націона́льний тэхні́чний універсітет, м. Луцьк

ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОСТІ НА ЕКОЛОГІЮ КОМУНІКАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ)

Стаття присвячена дослідженню впливу емоційності на екологію спілкування. Розглядається взаємозв'язок між позитивними / негативними емоціями та екологічністю. Досліджуються стратегії екологічного / неекологічного мовлення. Доводиться, що екологічність комунікації полягає у дотриманні комунікативних етичних та емотивних норм користування мовою, за яких мовець почувається комфортно. З іншого боку, зазначається, що негативні емоції учасників комунікації формують конфліктні комунікативні ситуації.

Ключові слова: емоції, емоційність, емотивність, екологічність, неекологічність, етикетні норми, конфліктні ситуації, комунікативні стратегії.

ВЛИЯНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОСТИ НА ЭКОЛОГИЮ КОММУНИКАЦИИ (НА МАТЕРИАЛЕ АНГЛОЯЗЫЧНОГО ДИСКУРСА)

Статья посвящена изучению влияния эмоциональности на экологию общения. Рассматривается взаимосвязь между позитивными / негативными эмоциями и экологичностью. Изучаются стратегии экологичной / неэкологичной речи. Дока-

ывається, що екологічність комунікації заключається в спостереженні комунікативних етичних і емотивних норм пользования языком, при которых говорящий чувствует себя комфортно. С другой стороны, обращается внимание на то, что негативные эмоции участников коммуникации формируют конфликтные коммуникативные ситуации.

Ключевые слова: эмоции, эмоциональность, емотивность, экологичность, неэкологичность, этикетные нормы, конфликтные ситуации, коммуникативные стратегии.

INFLUENCE OF EMOTIONALITY ON ECOLOGY OF COMMUNICATION (ON THE MATERIAL OF ENGLISH DISCOURSE)

The paper deals with the influence of emotionality on ecology of communication. Relations between positive / negative emotions and ecology of communication are studied. Ecology of communication lies in compliance with communicative ethic and emotive linguistic norms where the speaker feels comfortably. On the other hand, negative emotions of communicants form conflict communicative situations. Speech and emotions are viewed in the ecolinguistic paradigm as a specific sphere of person's activity. It affects consciousness, reflects dominant strategies in the world comprehension, and defines peculiarities of verbal and non-verbal behavior. Communicating persons affect each other by emotions. Communicative and ecological function of language is closely linked to emotive function. That is why it is necessary to pay attention to the formation of emotive competence of a lingual personality in addition to the development of its common cultural and speech literacy. Human emotional sphere depends on communicative and ecological competence, linguistic and environmental identity of linguistic personality.

Key words: emotions, emotionality, emotivity, environmentally friendly / unfriendly communication, etiquette norms, conflict situations, communicative strategies.

Сучасний етап розвитку лінгвістики переживає зміну наукової парадигми в сторону вивчення людського чинника на різних ділянках мови, внаслідок чого на стику різних областей гуманітарного профілю виник цілий спектр філологічних дисциплін. А оскільки емоції є найважливішим психологічним фактором людини, то лінгвістика емоцій нерозривно пов'язана з психолінгвістикою.

Емоції людини впливають на вибір мовних та стилістичних засобів, вербальних або невербальних, залежно від спілкування. Таким чином, вся мовленнєва діяльність людини пронизана емоціями, які безпосередньо впливають на якість мовлення, а отже – і на психологічний стан людини. Саме це спонукає нас до дослідження екологічності спілкування.

Оскільки екологія – це наука про взаємодії живих організмів і їх спільнот між собою і з навколишнім середовищем, та про виживання цих організмів у довкіллі [2, с. 124], то доцільно говорити про взаємодію людини та її мовного середовища, а саме – про екологію та екологічність комунікації на підставі того, що мова людини є з одного боку складовою природи, а з іншого – частиною суспільства та культури.

Актуальність нашого дослідження визначається підвищенням інтересом науковців до проблем екологічності спілкування та необхідністю визначити параметри екологічності / неекологічності комунікації. На думку В. І. Шаховського, у комунікативну компетенцію мовця необхідно включити такі параметри, як емотивна та емоційна компетенції, оскільки саме вони відповідають за розуміння комунікантами емоцій, їхніх функцій та назв, а також здатності породжувати нові контекстуальні поняття через вербальне вираження [8]. Як зазначає дослідник, негативні емоції (так само, як і позитивні) керують вибором мовленнєвих / мовних стилістичних засобів у різноманітних комунікативних ситуаціях і визначають тональність спілкування [там само]. Це дає підставу припустити, що екологічність / неекологічність комунікації безпосередньо залежить від емотивності. А отже, **мета** нашої роботи – встановити взаємоз'язок між емотивністю та екологічністю мовлення та встановити критерії екологічності комунікації.

Проникнення емоційності в номінативно-комунікативну діяльність людини пояснюється тим, що, об'єктивно відбиваючи дійсність, свідомість сполучає відображені образи з суб'єктивно-емоційним ставленням до них [7, с. 7–9]. Усю лексику сучасної англійської мови можна поділити на немарковану емотивністю і марковану нею. Перша група лексики численніша, що пояснюється первинною функцією мови – номінативною. До цієї групи відноситься і лексика називання, і лексика опису емоцій та емоційних станів. Другу групу складають емотиви – мовні одиниці, призначені для типізованого вираження емоцій. Власне вони й складають лексичний відділ емотивних засобів мови [7, с. 100].

Емоційний стан – не лише одна з форм відображення дійсності, (а саме, відображення ставлення до світу), але й сам є для мови об'єктом відображення і тому реєструється в мові такими поняттями, як: *joy, fear, happiness, sadness, anger, exaltation, euphoria, disgust, etc.* Ці найменування емоційних станів у мові є вже метаемоціями, а не самими емоціями: це їх понятійне позначення. А якщо слово лише позначає, називає емоцію, то воно не емотивне. Семантика такого слова – це викликані ним образи почуття, а не саме почуття.

Іншими словами, денотативним змістом назв емоційного стану (дескриптивні слова) є об'єктивні властивості емоції, компонента її семіологічної цінності – вираження емоційного ставлення в семантиці цих слів відсутнє. З цієї точки зору, назви емоційного стану є одноплановими [4, с. 64], тобто вони не мають емотивно-кваліфікативної структури, яка накладалась би на денотативну структуру. Навіть якби назви емоційного стану супроводжувались знаком оклику (загально-визнаним символом емоцій), це не трансформувало б їхню семантику в емотивний тип.

Однією із специфічних ознак емотивів є їхня особлива референція: вони не співвідносяться безпосередньо, як індикативні слова, з предметами і явищами дійсності. Вони співвідносяться з типізованими емоціями, які викликаються цими предметами, а вже через цю референцію – з поняттям про певний предмет, який викликав емоційне до нього ставлення. Той факт, що в більшості своїй емотивна лексика має нейтральні відповідники, через які вона може бути пояснена, вказує на існування певного поняття і його різне мовне вираження (нейтральне й емотивне ставлення до одного й того ж поняття) [7, с. 106].

Безперечно, існують певні норми використання емотивів у мовленні. Але, частіше їх відбір і реалізація, а інколи й оказальне походження відбуваються спонтанно і залежать від способу життя мовця. «Евристичний пошук» потрібного емотива або відтінку його емотивної семантики, який виражає певне емоційне ставлення, залежить не лише від самої комунікативної ситуації, але й від особи, що говорить [10, с. 36].

На думку Н. Г. Солодовнікової, екологічність комунікації полягає у дотриманні комунікативних та емотивних норм використання мови [3, с. 5]. Вибір тієї чи іншої одиниці спілкування у певній комунікативній ситуації залежить від атмосфери спілкування. На думку Н. Формановської, закономірності побудови діалогічної єдності («вертикальне» та «горизонтальне» розгортання реплік діалогу) зумовлені психолінгвістичними факторами [5, с. 94]. Ф. С. Бацевич визначає природу поняття «атмосфера спілкування». Це важливе поняття процесу міжособистісного спілкування, яке характеризує лінгво-психо-соціо-когнітивні стосунки його учасників і формується завдяки впливу лінгвістичних (тону, регістру, стилю, мовної та комунікативної компетенції), нелінгвістичних (психологічних, психічних, фізіологічних, соціальних, конситуативних тощо) і когнітивних (сприйняття, осмислення, оцінки тощо) чинників і який, у свою чергу, впливає на значну

кількість останніх [1, с. 26–32]. Це комплексна категорія, яка характеризує міжособистісні зв'язки учасників комунікації, більшою мірою зачіпає нелінгвістичні аспекти спілкування, але впливає також на його лінгвістичний складник та успішність комунікації в цілому. В аспекті розгортання комунікації вона може бути представлена таким чином: інтенції мовців – стратегії спілкування – мовленнєві акти – реєстри – індивідуальна манера спілкування – тональність спілкування – атмосфера спілкування [там само].

На думку В. І. Шаховського та Н. Г. Солодовникової, одним з принципів емотивної лінгвоекології є позиція, згідно якої користувачам мови слід інтерпретувати соціокультурні контексти у термінах позитивного домінування, оскільки різноманітні комунікативні та емотивні варіанти мови дозволяють реалізувати функцію глорифікації (піднесення мовою) [6]. Використання такої лексики підвищує самооцінку учасників комунікації і є запорукою успішного спілкування. Гарне мовлення комунікантів свідчить про етичність комунікативного стилю, суть якого полягає у підвищенні самооцінки усіх партнерів спілкування, а не у приниженні інформацією [9, с. 40–45]. У цьому й полягає суть емотивної еколінгвістики.

Зважаючи на вищесказане, можемо зробити висновок про те, що екологічність комунікації полягає у дотриманні комунікативних етичних та емотивних норм користування мовою. Етикетні висловлення утворюють ритуальні комунікативні знаки, тобто індексальні одиниці, що виникають в абсолютно однаковій формі в одних і тих самих умовах. Головне їх завдання – установлення позитивних взаємозв'язків між комунікантами. Ці взаємозв'язки, як правило, мають обопільний характер, і в діалозі одні й ті ж одиниці беруть участь як ініціальні та реактивні репліки. В англійській мові інтонаційний рисунок є тією базою, на якій ґрунтується відмінність між стимулом і реакцією. До етикетних висловлювань здебільшого відносять формули привітання, прощання, висловлювання вдячності, поздоровлення тощо. Характерними їхніми ознаками є те, що вони формують своєрідну етикетну рамку спілкування, виконуючи комунікативну й апелятивну функції – встановлення, продовження чи завершення контакту між учасниками спілкування. Так, реагуванням на вдячність виступають висловлювання: *It's a pleasure/ My pleasure*, наприклад: *Thanks for your call – My pleasure*, формули привітання або висловлення задоволення типу *Pleasure!*; *It's a pleasure; My pleasure!*

Аналізуючи етикетні висловлення із семами 'happy', 'glad', ми дійшли висновку, що не всі вони є виразниками радості, оскільки супутні їм екстралінгвістичні елементи свідчать, що їх вживання викликане вимогами національно-культурної специфіки мовленнєвої поведінки, а не емоціями. Наприклад:

Then Ed Fromme bustled out of his office and rushed up to him with a false smile masking his true feeling – whatever they might be. «Glad you're here», he said [11, с. 241].

Мета обраної мовцем стратегії – не вираження емоції, а гармонізація спілкування, демонстрація спільності поглядів, почуттів, ставлень тощо.

«I hope there are no hard feelings, Mr. Torrance. There is nothing personal in the things I have said to you. I only want what's best for the Overlook. It is a great hotel. I want it to stay that way.»

«No. No hard feelings». Jack flashed the PR grin again, but he was glad Ullman didn't offer to shake hands. There were hard feelings. All kinds of them [12, с. 3]. Обрана комунікантом стратегія повної згоди, хоч і всупереч реальним почуттям, але все ж таки спрямована на досягнення взаємності та взаєморозуміння.

Увага до співрозмовника – це одна зі стратегій англійської ввічливості. На нашу думку, емоційні оцінні репліки і, передусім, компліменти є своєрідними комунікативними подарунками, якими обмінюються англійські комуніканти (*You look smashing! / Cool dress! / You're so smart! / He's absolutely fantastic!*). Оскільки таке спілкування має позитивну емотивність, то можна стверджувати, що воно є екологічним.

Разом з тим, оскільки доведено, що позитивно маркована емотивна комунікація є екологічною, можемо припустити, що негативно марковане емотивне спілкування буде неекологічним. До неекологічного спілкування можемо віднести використання негативно оцінки адресата, нанесення образ, комунікативне перебивання мовлення, нетолерантність, емоційну неузгодженість, неадекватну тональність спілкування, порушення комунікативного кодексу, грубощі тощо.

«There's more here, I'm afraid. It may be painful to you. Your son seems to believe you two have seriously contemplated divorce. He spoke of it in an offhand way, but only because he believes you are no longer considering it.»

Jack's mouth dropped open, and Wendy recoiled as if slapped. The blood drained from her face.

«We never even discussed it!» she said. «Not in front of him, not even in front of each other! We-» [12, с. 45]. У вищенаведеному прикладі болочисть та делікатність теми розмови викликає неадекватну тональність спілкування та емоційну неузгодженість.

«You hit him, you bastard!» Wendy cried. «You dirty bastard!»

She grabbed his other arm and for a moment Danny was pulled between them [12, с. 186].

Обрана мовцем стратегія конфронтації спрямована на створення дискомфортної комунікативної ситуації, яка призводить до дискредитації адресата через застосування тактик звинувачення та приниження. Обрані мовцем інвективи порушують мовні норми та свідчать про неекологічність спілкування, оскільки як адресат, так і адресант почувають себе некомфортно у комунікативному середовищі, що склалося.

Спираючись на вищенаведені приклади, можемо стверджувати, що негативні емоції учасників комунікації формують конфліктні комунікативні ситуації. З іншого боку, конфліктні ситуації, завдяки своїй негативній енергетиці, стимулюють негативні емоції комунікантів.

Таким чином, можемо стверджувати, що емотивність є головним критерієм екологічності спілкування. Всю емотивно марковану комунікацію можна поділити на 'екологічну' та 'неекологічну'. Ступінь екологічності залежить від позитивного / негативного заряду емоцій. У позитивно маркованій ('екологічній') комунікативній ситуації мовець почувається комфортно, а у негативній ('неекологічній') переживає певний дискомфорт. У подальших дослідженнях планується здійснення розгляду екологічних комунікативних стратегій.

Література:

1. Бацевич Ф. С. Атмосфера спілкування : спроба психолінгвістичного дослідження / Ф. С. Бацевич // Мовознавство. – 2002. – № 4–5. – С. 26–32.
2. Мусієнко М. М. Екологія : Глумачний словник / М. М. Мусієнко, В. В. Серебряков, О. В. Брайон. – К. : Либідь, 2004. – 376 с.
3. Солодовникова Н. Г. Экологичность эмотивной коммуникации автореф. дис... на соискание науч. степени кандидата филол. наук : спец. 10.02.19 «Теория языка» / Н. Г. Солодовникова. – Волгоград, 2010. – 20 с.
4. Телия В. Н. Вторичная номинация и её виды / В. Н. Телия // Языковая номинация (виды наименований) / Отв. ред. Б. А. Серебренников. – М. : Наука, 1977. – С. 129–221.
5. Формановская Н. И. Русский речевой этикет : лингвистический и методический аспекты / Н. И. Формановская. – М. : Русский язык, 1982. – 126 с.

6. Шаховский В. И. Лингвоэкология: объект, предмет и задачи [Электронный ресурс] / В. И. Шаховский, Н. Г. Солодовникова. – Режим доступа : <http://uapryal.com.ua/training/shahovskiyv-i-solodovnikova-n-g/>
7. Шаховский В. И. Категоризация эмоций в лексико-семантической системе языка / В. И. Шаховский. – Воронеж : Изд-во Воронеж. гос. ун-та, 1987. – 188 с.
8. Шаховский В. И. Речь вокруг нас: эмотивная лингвоэкология [Электронный ресурс] / В. И. Шаховский // Стратегия России. – 2011. – № 2. – Режим доступа а: <http://sr.fondedin.ru>
9. Шаховский В. И. Унижение языком в контексте современного коммуникативного пространства / В. И. Шаховский // Мир русского слова. 2007. – № 1–2. – С. 40–45.
10. Шаховский В. И. Эмотивная семантика слова как коммуникативная сущность / В. И. Шаховский // Коммуникативные аспекты значения. – Волгоград : Волгоградск. гос. пед. ун-т, 1990. – С. 29–40.
11. Bernays A. Professor Romeo / A. Bernays. – N. Y. : Penguin Books, 1990. – 277 p.
12. King S. The Shining. / S. King. – N.Y. : Doubleday Publishing Group, 1977. – 497 p.

УДК 811.111'44

М. А. Кізіль,

Дніпровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро

КОМП'ЮТЕРНА ПІДМОВА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА ІСТОРІЯ ЇЇ ФОРМУВАННЯ

Статтю присвячено дослідженню комп'ютерної підмови англійської мови, визначенню статусу та наданню характеристики її одиниць. У статті з'ясовано розбіжності між базовими поняттями "підмова" та «мова для спеціальних цілей», наводяться також їх дефініції. Особливу увагу присвячено дослідженню історії та етапів розвитку комп'ютерної підмови, екстралінгвальних факторів її формування та розповсюдження в англомовному світі. Визначено також фактор впливу інтернет-сфери на інноваційні процеси англійської мови.

Ключові слова: англійська мова, етапи формування, історія розвитку, комп'ютерна підмова, мова для спеціальних цілей, сфера комп'ютерних технологій.

КОМПЬЮТЕРНЫЙ ПОДЪЯЗЫК АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКА И ИСТОРИЯ ЕГО ФОРМИРОВАНИЯ

Статья посвящена исследованию компьютерного подязыка английского языка, определению статуса и предоставлению характеристик его единиц. В статье выясняются различия между базовыми понятиями «подязык» и «язык для специальных целей», также приводятся их дефиниции. Особенное внимание уделяется исследованию истории и этапов развития компьютерного подязыка, экстралингвальных фактов его формирования и распространения в англоязычном мире. Определяется также фактор влияния интернет-сферы на инновационные процессы английского языка.

Ключевые слова: английский язык, этапы формирования, история развития, компьютерный подязык, язык для специальных целей, сфера компьютерных технологий.

COMPUTER SUBLANGUAGE OF THE ENGLISH LANGUAGE AND THE HISTORY OF ITS FORMATION

The article is devoted to investigation of computer sublanguage of the English language, identification of the status of its units. Differences between notions «sublanguage» and «language for special services» are clarified in the article, their definitions are given. Special attention is paid to the investigations of the history of development of computer sublanguage, extralingual factors of its forming in the English-speaking world. Computer terminology appeared in the late thirtieth of the twentieth century. The development and constant updating of computers lead to the advent of the new sphere of scientific and technical knowledge – the sphere of the computer science or technologies. This sphere and its notions needed to be designated. Due to this a huge number of terms which lately made up the sublanguage of the computer science appeared in the English language. The process of the computer terminology forming was spontaneous at first. Its regulation and normalization began only in seventieth years of the twentieth century with the final formation of the computer science as a scientific discipline and its achievements and results fixation in different kinds of scientific and popular-scientific literature. Personal computers and the Internet caused the appearance of new lexical units that enriched the computer sublanguage.

Key words: the English language, stages of formation, history of development, computer sublanguage, language for special purposes, the sphere of computer technologies.

Хоча на сьогоднішній день у лінгвістиці існує достатня кількість наукових праць, присвячених дослідженню комп'ютерної підмови [1; 3; 5; 13; 14], проте й дотепер остаточно не визначено її статус, склад одиниць, які до неї входять, не висвітлено питання історії її появи та розвитку. Цим і зумовлена **актуальність** запропонованої наукової розвідки, **завдання** якої полягають не тільки в наданні загальної характеристики комп'ютерної підмови та визначенні фактів її формування та розповсюдження, але з'ясуванні складу її одиниць, дослідження їх лінгвістичного статусу. **Матеріалом** статті є наукові та науково-популярні праці, присвячені дослідженню питання появи та розвитку комп'ютерної підмови та її одиниць.

З приводу виникнення поняття «комп'ютерна підмова» існують різні думки. Згідно з однією, це поняття з'явилося одночасно з винаходом і поширенням електронно-обчислювальних машин у США у XX столітті [10, с. 56]. Відповідно до іншої, поняття виникло у 80-ті роки XX століття в зв'язку з початком «мінікомп'ютерної ери» [12, с. 16]. Загалом комп'ютерна підмова вважається засобом письмового й усного спілкування різних груп людей у сфері комп'ютерних технологій [5, с. 6].

Синонімами до терміна «комп'ютерна підмова» є також одиниці субмова [1, с. 95], метамова світу комп'ютерних технологій [8, с. 35], комп'ютерний [2, с. 12] та Інтернет-дискурс [4, с. 162], мова Інтернету [4, с. 163], що використовуються українськими та російськими лінгвістами у науковій літературі відповідної тематики. В англомовних наукових джерелах для визначення комп'ютерної підмови застосовуються терміни: *e-language*, *netlingo*, *e-talk*, *geekspeak*, *netspeak*, *weblish*, *language centaur* [324, с. 34], а комунікативний простір його функціонування називають КОК (комп'ютерно-опосередкованою комунікацією) [14, с. 12].

Синонімом терміна «підмова» вважається також термін «мова для спеціальних цілей» (*LSP – Language for Specific Purposes*), який виник в англомовних країнах для позначення мови науки та техніки [13, с. 12]. І хоча різниця в значенні вказаних термінів є невеликою, проте, підтримуючи з цього приводу точку зору Т. Н. Хомутової [9, с. 96-97], вважаємо, що ці терміни не можна отожднювати, їх треба розглядати в ракурсі «частина – ціле», оскільки термін «підмова» використовується стосовно мови будь-якої спеціальної сфери знань і діяльності людини, в той час як термін «мова для спеці-